

Wnętrze Kościoła

Po wejściu do przedsionka kościoła, przed nawą główną mijamy trzy wewnętrzne szklane drzwi, które są ozdobione scenami z objawienia się Matki Bożej w La Salette. Pierwsze drzwi po lewej stronie przedstawiają pierwszy moment objawienia, kiedy to dzieci zobaczyły Matkę Bożą, która siedząc na kamieniu i mając twarz zatopioną w swych dłoniach płakała. Drugie podwójne drzwi przedstawiają scenę rozmowy dzieci Maximina i Melani z matką Bożą. Trzecie drzwi przedstawiają Matkę Bożą wstępującą do nieba.

Ofiarowane ku pamięci: Josephine A. Burek i Mary E. Burek przez Walter J. Burek i rodzinę, oraz przez: Mrs. John W. Burek, Mr. i Mrs. James W. Burek, Mr. Thomas W. Burek.

Po wejściu do kościoła stajemy w nawie głównej. Ponad nami rozciąga się błękitnego koloru sklepienie z pięknymi malowidłami Świętej Rodziny i Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Wzdłuż sklepienia ciągną się małe okienka wypełnione małymi witrażami ozdobionymi krzyżem. A we wnękach każdego z okien ukazują nam się małe cherubinki. Pod linią okien znajdują się medaliony ze świętymi. Główne sklepienie opiera się na filarach. Po lewej i prawej stronie filarów są tzw. nawy dopełniające, które

spełniają rolę jakby naw bocznych. Na sklepieniach bocznych widnieją dwa malowidła – słynnej z historii Polski bitwy Warszawskiej oraz malowidło Misja Kościoła. Na ścianach bocznych, jak zwykle w klasycznych kościołach umieszczono okna witrażowe. Patrząc w głąb kościoła nasz wzrok wędruje w kierunku Prezbiterium, ołtarza głównego, a ponad nim pięknego malowidła Świętej Trójcy.

Obraz Świętej Trójcy

Nasz kościół jest pod wezwaniem Trójcy Świętej. Dlatego nie dziwi to, że dominującą sceną jest górujące na sklepieniu prezbiterium malowidło przedstawiające Trójcę Świętą. Bóg Ojciec przedstawiony jest jako świętobliwy starzec zasiadający na swoim tronie. Na swoim lewym kolanie podtrzymuje lewą ręką niebieską kulę reprezentującą ziemię – będącą symbolem Boga Stwórcy Wszechświata. W prawej ręce Bóg Ojciec trzyma długą szklaną klepsydrę, w której przesypuje się piasek. Jest to inny symbol Boga, który jest Panem czasu, wszelkiego istnienia i życia człowieka. Po prawej stronie swego Ojca zasiada Syn Boży, Jezus Chrystus, który swoją prawą ręką podtrzymuje wielki krzyż – znak naszego zbawienia, a lewą rękę ma wyciągniętą jakby w geście błogosławieństwa.

Pomiędzy postacią Boga Ojca i Jezusa, Syna Bożego jakby w promieniach słońca widzimy Gołębia, który jest symbolem Ducha Świętego. Ten symbol Ducha Świętego przypomina nam słowa ewangelii św. Jana 1,32 - *"Ujrzałem Ducha, który jak gołębica zstępował z nieba i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, powiedział do mnie: "Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym"*. Rozchodzące się naokoło promienie, są nawiązaniem do wizji św. Jana w Apokalipsie – że Bóg jest źródłem światła w Nowym Niebieskim Jeruzalem *„ I Miastu nie trzeba słońca ni księżyca, by mu świeciły, bo chwała Boga je oświetliła a jego lampą – Baranek”*. (Ap21,23). To światło jest symbolem świętości spływającej od Boga, symbolem majestatu Trójcy świętej, symbolem łask i błogosławieństwa Bożego, które nieustannie spływają na cały świat i na wszystkich ludzi od samego Boga. Dopełnieniem tej symboliki jest świetlisty trójkąt

– antyczny znak doskonałości oraz otaczająca głowę Jezusa świetlista aureola – znak świętości i nieskończoności. Bożej.

Całości tej majestatycznej sceny nieba dopełniają osoby aniołów otaczające i adorujące Trójcę Świętą. Po lewej i po prawej stronie majestatu Boga widzimy po trzech aniołów a także kilkanaście główek małych cherubinków, które reprezentują chóry anielskie nieustannie adorujące i oddające cześć Trójcy św. W swojej wizji św. Jan pisze - *I ujrzałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: "Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo". A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: "Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!"* (Ap5,11-12).

Fundatorami tego malowidła są Władysław Sowulewski z rodziną, 1939.

Filary i Kwiat Lilii (Fleur-de Lys)

Dwa rzędy filarów w naszym kościele, to oczywiście inżynieryjne rozwiązanie w celu podtrzymania całego sklepienia świątyni. Ale nie tylko, spełniają one również funkcje dekoracyjne wnętrza świątyni. Wypełniają ją, tworzą głębię i harmonię w nawach kościoła. A dodatkowo, ozdobne wykończenie głowic filarów, pomalowanych na ciemno – złoty kolor dodają całemu wnętrzu specyficznego uroku.

Charakterystycznym elementem dekoracyjnym w kościołach jest nawiązanie do kwiatu lilii. Trzy płatki kwiatu lilii złączone razem to symbol Trójcy Świętej. To również symbol Matki Bożej i św. Józefa. A w dawnych czasach rycerstwa, był to symbol czystości i honoru.

